

умя за покойниците и мятя, ще каже: Мятя ми, Бог
да го прости!.. и твои мило го казва, ^{не ми} че похиткога в
Карами да го повтаря... Много хубаво го казва, в
гласот и тогава има Келкв шозь, ^{не ми} стира се и
полимиса) Ё какво уфъ да Котна!.. да! За мълчание
и мятя ми, Бог да го - ах, ето пакъ (пакъ се ситя); се
мятя ми е твои мълчелив, а на работата си е безучен,
ка мотъ! Уфъ мвсезъ в Софий твои посреца шикови -
уитъ, ^{не ми} прави им заели... И уфъ нищо работа, а на
Край месезъ току ще каже: жена и тожи месезъ дв -
Карахи двайсет хилъди! Нека ни е зле!

Петр. Казват, че в Софий тая шпробид...

Ник. Комаи! Ти като шикотникъ в воникото мими -
стерство, нека не се прави заели!.. Или баща ти е
прауам, те...

Петр. Аз съм ситъ на бедни родители...

Николв. (шоброзда) Го какво! Бедността не е пороци! Не
по-добре! ^{не ми} Мийо, проконсанъ ситъ от бедни родители,
от Кожото непроконсань - от богати!... Уфъ, да
знаете какво е в Софий - ще се шрдете, че сте
от бедно ороужождение. ^{не ми} Предстаби си: от най -
добра фамилия излиза такъв развѣт пѣвѣ, просъ
да го съжелитъ. Гледамъ баща му генералъ, ^{не ми} а
ситъ му за разилет го не бива!.. Ей зашо за тебе
това е гордост! Аз обичамъ проконсанитъ хора
и Кожитъхъ и мамъ слабостъ (хванъ му рѣката и
я мива) Ей ка: азъ твои те обикнехъ, че облажавомъ
зодъ ^{не ми} Нека се върнемъ на едно в Софий, ще видитъ
какъ ще заговори Софий за вас...